

En Joaquim M. Bartra és un advocat mataroní compromès amb la seva professió i convençut que les noves tendències en el món de l'advocacia "no han de fer desaparèixer l'advocat generalista." En Joaquim M. és d'aquells advocats que han treballat tota la vida en "un despatx obert amb similituds amb la consulta del metge de poble. Ambdós tenen tracte directe amb la gent. L'aspecte de la nostra professió que realment imposa és el fet d'haver de relacionar-te moltíssim amb les persones, que fa que vagis coneixent les limitacions, els defectes, les virtuts i sobretot les inquietuds de la gent. Per arribar a aquest punt de coneixença s'ha de saber entendre-les, escoltar-les i interpretar-les. Precisament, la nostra tasca ens dona un gran coneixement de la persona humana. Recordo que tenia un client que venia una vegada l'any al despatx. Ens hi passàvem tota la tarda. Jo l'escoltava. Aquest client volia parlar, desfogar-se de coses que li passaven, problemes amb els fills, amb els veïns... Però no s'havia de presentar cap demanda, ni anar al jutjat. Volia una persona que l'aconsellés i quan sortia del despatx se sentia feliç. Això s'ha acabat. L'advocat d'ara ja no té temps per passar-se una tarda sencera escoltant aquestes coses." Això ens porta a concloure que una funció important de l'advocat és la de "proporcionar qualitat de vida a les persones." Aquesta i altres funcions, però, són força desconegudes per a la gent: "Els advocats formem part d'un món molt tancat que fa impossible que la gent arribi a conèixer els fils que belluguem. Acostumen a conèixer una vista pública per un tema polític i social perquè els mitjans de comunicació aproximen aquestes notícies. Però això no és tota la veritat. El veritable treball de l'advocat no es coneix."

Un element que en Joaquim M. Bartra destaca com a preocupant dins del sector professional en el qual es mou és "l'existència de molta agressivitat entre advocats. La competència i les ansies de portar assumptes per guanyar diners fan que a vegades s'oblidi que l'advocat ha de ser un mediador. Per altra banda, els assumptes s'han d'acceptar amb convenciment i això implica que a vegades s'ha de saber dir que no. El problema és que quan l'advocat és jove i principiant vol tenir encàrrecs i aquesta pressa fa que accepti qualsevol assumpte. En aquest sentit, no s'ha de primar l'aspecte monetari sinó que s'ha d'intentar resoldre bé els assumptes. Al client se l'ha d'aconsellar, donar una orientació jurídica i veure si es pot trobar una solució adequada al problema. No hem d'arribar a la faceta de l'advocat americà en què tot val per aconseguir l'objectiu."

L'advocat que ens acompanya es mostra crític sobre l'actual moment legislatiu que es viu al nostre país: "Hi ha un excés de norma jurídica. Aquestes normes no sempre són correctes, ni tan sols necessàries. En aquest sentit nosaltres sovint ens mostrem rebecs a l'hora d'acceptar-ne de noves. Això no obstant, són unes imposicions que hem d'acceptar. Els polítics no són juristes i elaboren lleis sense rumiar si són necessàries." Dins de l'entramat judicial cal valorar la tasca dels jutges: "Dels jutges hem d'extgir que siguin ponderats, que escoltin les persones i els advocats i que estudiïn

els assumptes entenent que darrere d'ells hi ha una persona que està patint i que és un ésser humà igual que el fiscal o que l'advocat. La situació dins del món judicial, però, és greu. És inacceptable que els jutges es passin tres o quatre anys per resoldre els assumptes. Pel que fa a la situació que vivim a Mataró, ve donada per la variabilitat dels jutges. És freqüent que un tema passi per jutges diferents. És inconcebible que un jutge se'n vagi i deixi el jutjat en una situació d'espera. El substituït que ocupa la plaça provisionalment tampoc s'atreveix a decidir perquè espera l'arribada del nou jutge. Quan aquest arriba s'ha de tornar a començar. Possiblement, part de la mala imatge de l'advocat davant del ciutadà rau en la lenta actuació dels tribunals."

Aquest advocat mataroní fa 40 anys que exerceix la professió. Durant quinze va ser degà del Col·legi d'Advocats de Mataró. Actualment presideix l'Associació d'Exdegans de Catalunya: "És l'única associació d'aquest tipus a Espanya. La integrem uns trenta exdegans que hem exercit l'advocacia. La raó que ens motiva a treballar en el marc d'aquesta entitat és que després d'abandonar el deganat hem necessitat continuar treballant des de l'àmbit institucional d'alguna manera. La tasca de degà s'ha de sentir perquè s'hi perden moltes hores. L'advocat que ocupa un càrrec de degà durant quinze anys adquireix molt experiència. Des de la nostra Associació volem donar un servei als col·legis en diferents matèries."

La justícia en tots els seus àmbits es caracteritza per la utilització de la llengua castellana. Entre les responsabilitats d'en Joaquim M. hi ha la direcció de la Comissió de Normalització Lingüística, que depèn del Consell de Col·legis de Catalunya i que té com a funció fer que el català s'usi de forma habitual entre el col·lectiu d'advocats: "Anem millorant pel que fa a l'ús del català però a poc a poc. La normalització lingüística és un tema important per a l'advocacia però ho tenim mal parat, sobretot entre els advocats que ja fa anys que exerceixen i sempre ho han fet en castellà malgrat ser catalans. Hem de partir del convenciment que el dret a la llengua és un dret subjectiu de l'ésser humà. Ara bé, la llengua del ciutadà no es respecta perquè, quan s'entra en un judici, quan hi ha d'haver una vista o s'ha de fer un escrit, ens trobem que normalment es fa en castellà. Hem d'intentar, sense imposar-ho, que el català s'utilitzi com un fet normal. El problema és molt difícil en el cas del jutge que no és nadiu de Catalunya. L'advocat arriba a tenir por d'utilitzar el català davant d'un jutge que el pot no entendre o fins i tot enfadar-se. La nostra actuació va dirigida als advocats facilitant-los material en català i traient-los la por a usar-lo."

En Joaquim viu la professió amb il·lusió com el primer dia. L'esperit lluitador continua ferm per a aquelles causes que considera injustes i que des de l'experiència que li atorguen quaranta anys a l'ofici poden ser un bon suport per assolir els objectius, uns objectius professionals que ha acomplert i que comparteix amb la seva esposa, Marta Corominas, llicenciada en història, i els seus sis fills, la Mireia, la Clara, l'Esther que és procuradora, en Joaquim que està estudiant dret, en Bernat i la Laura.

**“Una funció important
de l’advocat és la de
proporcionar qualitat
de vida a les persones”**

Joaquim M. Bartra - Mataró (Maresme)